04/07/2020

Η μαύρη επέτειος της δολοφονίας των παιδιών του Λίντιτσε

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Το πιο τραγικό κεφάλαιο της καταστροφής του Λίντιτσε στην Τσεχία, μιας ιστορίας που μοιάζει πάρα πολύ με την τραγωδία στο Δίστομο, γράφτηκε πριν από 78 χρόνια στις 2 Ιουλίου του 1942.

Τότε, όπως μας πληροφορεί ο ερευνητής-σκηνοθέτης του ντοκιμαντέρ «Ένα δέντρο θυμάται», Κώστας Φόλλας, ο οποίος ευαισθητοποιήθηκε να αποδώσει αυτό το τραγικό θέμα στη μεγάλη οθόνη, 81 παιδιά ηλικίας από δύο ως δεκαπέντε ετών, τα οποία είχαν διώξει από το χωριό τους οι Ναζί στις 10 Ιουνίου, μεταφέρθηκαν στο στρατόπεδο εξόντωσης του Χέλμνο στην **Πολωνία**.

Σύμφωνα με τις μαρτυρίες, **οδηγήθηκαν σε κινητούς θαλάμους αερίων, όπου και εξέπνευσαν**. Αμέσως μετά, **θάφτηκαν σε ομαδικό τάφο στο κοντινό δάσος**.
Λίγες ημέρες αργότερα δηλητηριάστηκε στο Χέλμνο και η Ντάγκμαρ Βέσελα, ένα

ακόμη παιδί του Λίντιτσε, παρότι αρχικά είχε κριθεί κατάλληλη για «γερμανοποίηση»…

Συνολικά, 88 παιδιά του Λίντιτσε έχασαν τη ζωή τους, ενώ μόνο δεκαεπτά επέζησαν.

Στην εικόνα, η τελευταία φωτογραφία – ενθύμιο από το σχολείο του Λίντιτσε, στις 2 Ιουνίου, λίγες μόλις ημέρες πριν από την τραγωδία.

Τα συγκινητικά γράμματα των παιδιών του Λίντιτσε λίγες ημέρες πριν πεθάνουν

Στο χρονολόγιο του «Ένα δέντρο θυμάται» στο facebook, οι συντελεστές της ταινίας, που έκαναν πολυετή έρευνα, παραθέτουν γράμματα των παιδιών, τα οποία γράφτηκαν λίγες μέρες πριν αυτά οδηγηθούν στον θάνατο…

Μετά την καταστροφή του Λίντιτσε, οι Ναζί χώρισαν τα παιδιά του χωριού (ως 15 ετών) από τις μητέρες τους και τα μετέφεραν στο Λοτζ της Πολωνίας, όπου έζησαν υπό πολύ άσχημες συνθήκες.

Μερικά 24ωρα πριν βάλουν τα παιδιά σε θαλάμους αερίων, οι κατακτητές τους επέτρεψαν να στείλουν γράμματα στους συγγενείς τους στην πατρίδα τους, το Προτεκτοράτο Βοημίας και Μοραβίας. Φυσικά, κανένα δεν γνώριζε τι είχαν απογίνει οι γονείς τους.

Ένα από τα γράμματα (αυτό της φωτογραφίας) γράφτηκε από τα αδέλφια Πελιτσόφσκι, τον 9χρονο Βάτσλαβ και τη 15χρονη Έμιλι, και είχε ως παραλήπτρια την Άννα Πελιτσόφσκι, στην Πράγα. Της ζητούσαν να τους στείλει κούπα, κουτάλι, χτένα, μαχαίρι, ραπτικά και ό,τι άλλο μπορούσε, ενώ δεν παρέλειπαν να την ευχαριστήσουν εγκάρδια.
Τα γράμματα των παιδιών βρέθηκαν στις 15 Ιουλίου. Οι συγγενείς που τα έλαβαν έστειλαν αμέσως τρόφιμα και προμήθειες στα παιδιά, όμως, τα ίχνη τους είχαν ήδη χαθεί και, όπως αποκαλύφθηκε αργότερα, είχαν χάσει τη ζωή τους από τις 2 Ιουλίου…